

ogsaa burde gives nye og bestemtere Regler for denne Fordeling. Det foreslaar, at Fordelingen skal ske „paa Ejerne eller, for saa vidt Ejendommen helt eller delvis bruges af andre, paa Fæsterne, Forpagterne eller Lejerne af de i Sognekommunen beliggende Ejendomme“, at Vedriften, der hidtil ikke er kommen synderlig i Betragtning ved Fordelingen, skal bortfalde som Fordelingsgrundlag, at Folkeholdet, hvis Begreb nærmere bestemmes, kun skal komme i Betragtning som subsidiært Fordelingsgrundlag, og at der fastsættes et omtrentligt Forhold mellem Hartkorn, Assurancefum og Folkehold som Fordelingsgrundlag.

Udvalget kan gaa ind paa Grundtanken i denne Forandring, men finder det dog tilraadeligt, at der foretages nogle Ændringer. Saaledes bør den anførte Opregning af Brugerne helst undgaaes, da den ikke er og vanstelig kan blive tilfredsstillende; der kan bl. a. indvendes imod den, der er vedtaget i det andet Ting, at Præster og andre Beneficiarer efter den ville blive fri for Snekastning, hvilket næppe er Folketingets virkelige Mening. — Skal et Forhold mellem Hartkorn, Assurancefum og Folkehold fastsættes i Loven, bør det helst fastsættes bestemt. — Skal Folkeholdet bibeholdes som subsidiært Fordelingsgrundlag, maa Djemedet formentlig være, at Kommunerne skulle sættes i Stand til at medinddrage Haandværkere og Fabrifanter under Snekastningsbyrdens Fordeling i et større Omfang, end det vilde kunne ske efter deres Hartkorn eller Assurancefum. Men der maa da, for at det kan faa nogen Betydning, gives en anden Bestemmelse af Begrebet end den, der nu indeholdes i Indenrigsministeriets Skrivelse af 31te Januar 1872, hvorefter ikke blot kvindeligt Dyende, — hvad der kan være i sin Orden — men ogsaa Haandværkskvende og Haandværkslærlinge udelukkes derfra. Da den af Folketinget foreslaaede nærmere Bestemmelse af dette Begreb ikke synes ganske klar, har Udvalget forsøgt en ny Redaktion, idet det i

øvrigt erkender, at det er meget vanstelig at give en træffende Betegnelse af Begrebet.

Udvalgets Flertal foreslaar af Paragraffens andet Stykke at udstemme Bestemmelserne om, hvad der ved Amtsraadenes Affattelse af Regulatorerne skal iagttages med Hensyn til Skalaen for Snekastningsbyrdens Fordeling, da disse Bestemmelser synes utydelige, og der ikke ses at være noget til Hinder for, at overlade Ordningen deraf til Amtsraadene.

Til § 7.

Ved Loven om Udjevning af Forstellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn af 20de Juni 1850 § 21 er det overensstemmende med de ældre Regler bestemt, at Skovskuld fremtidig skal tage Del i alle kommunale og offentlige Byrder halvt imod Ager og Engs Hartkorn. Da det vilde være vilkaarligt og uretfærdigt at forandre denne Regel, saalænge der ikke har fundet en ny Skyldfætning af Skovene Sted, kan Udvalget, med Undtagelse af Erikson, N. Hansen og Øvesen, for Konsekvensernes Skyld ikke være med til at paalægge Skovskulden lige Snekastningsbyrde med Ager og Engs Hartkorn.

Den foreslaaede Forandring i Paragraffens sidste Stykke er væsentligt af formel Betydning.

Til § 8.

Udvalget finder det hensigtsmæssigt at gøre det til fælles Regel for dem, der ikke ere Ejere eller Brugere af mindst 2 Skæpper Hartkorn, at der kun kan aftræves dem en Snekastningsdag hver Vinter, medmindre de ansættes højere efter Assurancefum eller Folkehold.

Til § 18.

Redaktionsændring.

Et Mindretal (N. Hansen og Øvesen) kunde gerne have tiltraadt Forslaget i den Stikkelse, hvori det er oversendt fra Folke-